

ਸਪੀਕਰ ਸੰਧਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਕੋਟੇ 'ਚੋਂ ਦਿੱਤੇ 7 ਲੱਖ ਦੇ ਚੈੱਕ

ਅਖਤਿਆਰੀ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖੇਡਾਂ ਵਤਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖੇਡ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਸਦਕਾ ਹਰ ਵਰਗ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਨਪਸੰਦ ਖੇਡ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤਰੁਣ ਕੁਮਾਰ, ਡਾ. ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

‘ਚਾਈਨਾ ਡੇਰ ਫੜਾਉ-ਨਗਦ ਇਨਾਮ ਪਾਉ’

ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ : ਐਡਵੋਕੇਟ
ਅਜੀਤ ਵਰਮਾ

ਕੋਟਕਪੂਰਾ, 19 ਜਨਵਰੀ :
ਉੱਘੇ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਅਤੇ
ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਜੀਤ

ਵਰਮਾ ਨੇ ਕੁਝ ਚੋਣਵੇਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਤੰਗ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਲੋਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਡੋਰ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਨਵਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਜਖਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਜਾਨਵਰ ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਇਸ ਖੂਨੀ ਡੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਡੋਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਤੰਗਾਂ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧੜੱਲੇ ਨਾਲ ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਜੀਤ ਵਰਮਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਡੋਰ ਖਰੀਦਣ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਸਖਤ ਤੋਂ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਡੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਨ, ਜਾਨਵਰ, ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਡੋਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਪਲਾਸਟਿਕ ਡੋਰ ਦੀ ਵਿੱਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਜੀਤ ਵਰਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਵਲੋਂ ਵੀ ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਦੀ ਵਿੱਕਰੀ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ 1986 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਨੂੰ ਵੇਚ/ਸਟੋਰ/ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਟੋਲ ਫਰੀ ਨੰਬਰ 1800-180-2180 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ (ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਫੜਾਉ-ਨਗਰ ਇਨਾਮ ਪਾਓ) ਨੂੰ ਨਗਰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਈਨਾ ਡੋਰ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਿੱਠਬੇਲੜੇ ਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਮਾਸਟਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ

ਨਿੱਜ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ
‘ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਸਭਨਾ ਦੀ ਖੈਰੀਅਤ
ਅਤੇ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਕੰਮ
ਆਉਣਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਾ
ਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਂ
ਲੱਖਿਆ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ
ਵੱਡੇ ਜਿਵਰਦਿਆਂ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਥਿੰਦ
ਬਣਾਈ।
ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ
ਉਹ ਤਿੰਨ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਭਰਾ
ਕੇਂਦਰੀਆ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲੀ
ਬ੍ਰਜਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਫਰੀਦਕੋਟ ਤੋਂ ਬੀ.ਏ
ਆਣਾ ਤੋਂ ਐਮ.ਏ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕਰਨ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ
ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਡਿਊਟੀ

ਸਾਲ 1998 ਦੌਰਾਨ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਗਾਏਕੋਟ ਦੇ ਨਰਸਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਲ 2008 ਦੌਰਾਨ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਬਤੌਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਸਟਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਬਾਸੀਆਂ ਬੇਟ ਵਿਖੇ ਗਜ਼ਰ ਗੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਅਧਿਆਪਨ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਸੰਗ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬੂਬੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਜੋ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਬੇਵਕਤੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਉੱ੍ਹਰਨਾਂ ਦੀ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਬਿਰਧ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਰਧ ਸੌਂ-ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ।

ਮਿਹਨਤੀ ਅਧਿਆਪਕ ਕਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕ ਸਕਦਾ। ਨਾਲ 2017 ਦੌਰਾਨ ਮਾਯੇਗਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ “ਪੜ੍ਹੋ ਪੰਜਾਬ, ਪੜ੍ਹਾਓ ਪੰਜਾਬ” ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੂਬੇਧ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਂਟਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨ) ਅਧੀਨ ਬਲਾਕ ਮੈਂਟਰ (ਬੀ.ਐਮ) ਬਲਾਕ ਸਿੱਧਵਾਂ ਬੇਟ-1, 2 ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਆਪਣੇ ਮਿੱਠਬੋਲੇ ਸੁਭਾਓ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਸਦਕਾ ਬੇੜੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਜਗਦੀਪ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਬਲਾਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਬਲਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਟੀਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੰਪਿਊਟਰ, ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਹਾਰਤ ਨਾਲ ਉਹ ਲੈਸ ਸੀ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਸੈਮੀਨਾਰ, ਟਰੇਨਿੰਗਾਂ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਖੋਜ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਬਲਾਕ ਮੈਂਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਨ ਸਹਿਯੋਗ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਕ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਅਗਵਾਈ ਲੀਹਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਤੋਂ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਨਣ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਅਖੀਰਲੇ ਬਲਾਕ ਲੁਧਿਆਣਾ-2 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਤਰੀ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਰੁੜਕਾ ਵਿਖੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਮਾਪਿਆਂ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਰੂਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਅਚਾਨਕ 11 ਜਨਵਰੀ 2025 ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਮਾਸਟਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿੰਦ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਮਿੱਤਰਾਂ, ਸੰਗੀਤਾਂ-ਸਾਥੀਆਂ, ਜਿਲ੍ਹੇ ਭਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਸੇਵਾ, ਸਹਿਯੋਗ, ਅਤੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਦੀਆਂ ਜਾਵਾਨਾਵਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਛਾਪ ਛੱਡਦਿਆਂ ਇਸ ਜਗਨਾਂ ਤੋਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋ ਗਏ। ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਵਾਟੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਾਸਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਘਾਟਾ ਹੈ।

ਟਰੰਪ ਦੀ ਟੀਮ 'ਚ ਪੰਜ ਭਾਰਤੀ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਦੀ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ
47ਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ
ਟਰੰਪ 20 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ
ਵਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ
ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਟੀਮ ਵਿੱਚ ਫਿਲਹਾਲ 5
ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀਆਂ
ਲੈਫ਼.ਕਰਨਲ ਤੁਲਸੀ
ਗਵਾਰਡ, ਵਿਵੇਕ ਗਨਪਥੀ

ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਜੈ (ਜਯੰਤ) ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਢਿਲੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਢਿਲੋਂ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਥਾਸ਼ਪ ਪ੍ਰਮੋਦ ਵਿਨੋਦ ਪਟੇਲ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਸ ਪਟੇਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਬਿਓਰੇ ਆਫ਼ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ (ਐਫ਼.ਬੀ.ਆਈ.) ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ। ਕੈਸ ਪਟੇਲ ਦਾ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਕੀਲ, ਜਾਂਚ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਫਸਟ ਯੋਧਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਭਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਰੂਸ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ 1970 ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਫਿਰ ਅਮਰੀਕਾ ਆਏ ਸਨ। 44 ਸਾਲਾ ਕੈਸ ਪਟੇਲ ਦਾ ਜਨਮ 25 ਫਰਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗਾਰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਇਮੀਗਰੈਂਟਸ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਿਟਲ ਇੰਡੀਆ (ਰੂਈਨਜ਼ ਨਿਊਯਾਰਕ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੇਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਟਰਮ ਵਿੱਚ ਉਹ 2017 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਰੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਆਫ਼ ਸਟਾਫ਼ ਨਿਯੁਕਤ ਸੀ। ਕੈਸ ਪਟੇਲ ਨੇ ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2002 ਵਿੱਚ ਰਿਚਮੰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਡਿਗਰੀ ਹਿਸਟਰੀ ਅਤੇ ਇਨ ਕਰਿਮੀਨਲ ਜਸਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ। 2004 ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਆਫ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪੇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਲਾਅ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ।

ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ 43 ਸਾਲਾ ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਟੈਲੀਜੈਂਸ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣਾਕੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਆਰਮੀ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 9/11 ਦੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਮੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਪਲਾਟੂਨ ਲੀਡਰ ਵਜੋਂ ਮੱਧ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਆਸੀ ਕੈਰੀਅਰ 2006 ਵਿੱਚ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਟਰਨ ਅਫ਼ੇਅਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੈਨੇਟਰ ਡੇਨੀਅਲ ਅਕਾਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਿਜ਼ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਈ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਰਿਪ੍ਰਜ਼ੈਂਟੇਟਿਵ (ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਭਾ) ਲਈ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ 2013 ਤੋਂ 2021 ਤੱਕ ਹਵਾਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਮੈਂਬਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ ਵਾਰ ਵਿਮੇਨ ਕਾਂਗਰਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਦਾ ਜਨਮ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮੇਆ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਾਲਣਾ ਪੇਸ਼ਟ ਹਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਪਨ ਫਿਲਪੀਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 2020 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਉਹ ਜੋ ਬਾਇਡਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਦਭਾਗ ਅਰ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਉਸਨੇ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਜਾਇਨ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਤੁਲਸੀ ਗਵਾਰਡ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ 2013 ਵਿੱਚ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਗ੍ਰੰਥ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਤੇ 2014 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਭੇਂਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਾ.ਜੈ (ਜਥੇਦਾਰ) ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੈ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਇੱਕ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰੋਨਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕੋਵਿਡ ਪਾਲਿਸੀ ਦਾ ਕਰਿਟਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੈ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਓਰੇ ਆਫ਼ ਇਕਨਾਮਿਕਸ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਐਨ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਕੈਪੀਟੋਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਯੂ.ਐਸ.ਪਬਲਿਕ ਫੰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਲਈ 47.3 ਬਿਲੀਅਨ ਬਸੰਤ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੁਪਰਵੀਜਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ 27 ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਰਟਸ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਏ.ਆਨਰਜ਼ ਤੇ ਐਮ.ਏ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ, ਫਿਰ 1997 ਵਿੱਚ ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਸਨ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੀਤੀ। 2000 ਵਿੱਚ ਇਕਨਾਮਿਕਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੇਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਯੰਤ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਦਾ ਜਨਮ 1968 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੁੱਢਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ 1998 ਵਿੱਚ ਆਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ 2006 ਤੋਂ 2008 ਤੱਕ ਰਿਸਰਚ ਫ਼ੈਲੋ ਰਹੇ।

ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਵੇਕ ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਐਡੀਜ਼ੈਂਸੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਰਚੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ (ਰੀਕਨਸਟਰਕਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫੈਡਰਲ ਏਜੰਸੀਜ਼) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਲਨ ਮਸਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। 39 ਸਾਲਾ ਵਿਵੇਕ ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਉਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 2024 ਦੀ 100 ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ 2014 ਵਿੱਚ 'ਰੇਇਵਾਂਟ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ' ਮਲਟੀਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਉਹ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਬਾਇਓਟੈਕ ਅਤੇ ਵਿਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ 960 ਮਿਲੀਅਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਾਬਜ਼ੀਅਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿਵੇਕ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਈ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ 2023 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 2024 ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਨਵਰੀ 2024 ਵਿੱਚ ਵਿਦਭਰਾਅ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਜਨਮ 9 ਅਗਸਤ 1985 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਇਮੀਗਰੈਂਟਸ ਮਾਪਿਆਂ ਮਾਤਾ ਗੀਬਾ ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਵੀ.ਜੀ.ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਤਾਮਿਲ ਸਾਈਕਿੰਗ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਰਡਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਰਾਮਾ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਬੀ.ਏ.ਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਾਅ ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਅਪੂਰਵਾ.ਟੀ.ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਓਹੀਓ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਆਰਟੀਫੀਸ਼ੀਅਲ ਇਨਟੈਲੀਜੈਂਸ ਬਾਰੇ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਨੀਤੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਆਫਿਸ ਆਫ ਸਾਇੰਸ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਇਨਟੈਲੀਜੈਂਸ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਨੀਤੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜੋ ਡੇਵਿਡ.ਓ.ਸ਼ਾਕਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਪੇਂਡਕਾਸਟਰ, ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਾਫਟ, ਟਵਿਟਰ, ਯਾਹੂ, ਫੇਸ ਬੁੱਕ ਤੇ ਸਨੈਪ ਉਤਪਾਦ ਟੀਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਆਦਰੇਸੇਨ ਹੋਰੋਵਿਟਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ 2021 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਰਤੀ ਰਾਮ ਮੂਰਥੀ ਨਾਲ ਰਲਕੇ 'ਕਲੱਬ ਟਾਕ ਸੋ' ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਾਲ 2023 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੰਦਨ ਦਫਤਰ ਦਾ ਇਨਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਲੀਕੋਨ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆਂ ਪਛਾਣਿਆਂ ਨਾਮ ਹੈ।

ਉਸਦਾ 1984 ਵਿੱਚ ਚਨਈ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਮਧ ਵਰਗ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1990 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਖ਼ੀਦਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਟਰਨੈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਡਿੰਗ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਥੇ ਹੀ ਉਸਦਾ ਆਰਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ 2001 ਤੋਂ 2005 ਤੱਕ ਐਸ.ਆਰ.ਐਮ.ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬੀ.ਟੈਕ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਿਰ ਅਮਰੀਕਾ ਆ ਗਿਆ। 2007 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ ਮਾਈਕਰੋਸਾਫਟ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਮੈਨੇਜਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੂਡੀਓ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ ਬਣਾਇਆ। ਫਰਵਰੀ 2021 ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਮਰੀਕਨ ਵੈਚਰ ਕੈਪੀਟਲ ਫਰਮ 'ਐਂਡਰਸਨ ਹੋਰਵਿਟਜ਼' ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਪਾਰਟਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਰਤੀ ਰਾਮਮੂਰਥੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਦਾ ਆਰਤੀ ਤੇ ਸੀਰਾਮ ਸ਼ੋਅ' ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ।

ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਢਿਲੋਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਢਿਲੋਂ ਪੰਜਾਬਣ/ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ 2024 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਡੈਨਾਲਡ ਟਰੰਪ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਜਲਸੇ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਢਿਲੋਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਲਸੇ 'ਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤਯਾਚੀ, ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਡੈਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੇਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਰਜੀਨੀਆ ਸਟੇਟ ਦੇ ਡਾਰਮਾਊਚ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਲਾਅ ਸਕੂਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ। ਉਹ ਯੂ.ਐਸ.ਫੋਰਬਸ ਸਰਕਟ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟਸ ਕਾਰਕੁਨ ਅਤੇ ਫਰੀ ਸਪੀਚ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸਪੋਰਟਰ ਹੈ। ਕੇਵਿਡ ਦੌਰਾਨ ਇਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਅਰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਉਹ 'ਢਿਲੋਂ ਲਾਅ ਗਰੁਪ' ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਮੀਨੀਅਰ ਪਾਰਟਨਰ ਹੈ।

ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਜਨਮ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969 ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਤੇਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਖਿਆਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਰੰਧਾਵਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਸਮਕਾਲੀ ਯਥਾਰਥ ਦਾ ਸਟੀਕ ਤੁਸਰਾ

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਢੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੌਢ ਲੇਖਕ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ, ਨਾਟਕ, ਖੋਜਕਾਰਜ, ਕਵਿਤਾ, ਅਨੁਵਾਦ, ਕਹਾਣੀ, ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨੇ ਪੀਪੀਐੱਸ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਅਧਿਆਪਨ ਕਰਦਿਆਂ ਨਾਟਕ ਲੇਖਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਗਰ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਪਰਵਾਸੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਕੈਨੇਡਾ) ਬਤੀਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਅ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ, ਸਗੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਚੱਜਾ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਲਿਕ ਲਿਖਤਾਂ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਵਾਸੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਕਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਕਥਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਹੱਥਾਂ ਚੋਂ ਕਿਰਦੀ ਰੇਤ’ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਉਹਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਰਾਵਣ ਹੀ ਰਾਵਣ’ (ਜੇਪੀ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪਟਿਆਲਾ, ਪੰਨੇ 80, ਮੁੱਲ 130/-) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਕਥਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 43 ਕਾਵਿ ਵੰਨਗੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਿੱਚ 19 ਕਵਿਤਾਵਾਂ, 18 ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਅਤੇ 6 ਗੀਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਪਤ ਕਵੀਆਂ (ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਵੰਨਗੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਵਿ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਯਥਾਰਥ ਦੀ ਬਾਰੀਕਬੀਨੀ ਨਾਲ ਚੀਰਫਾੜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਲੇਖਕ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਦੀਆਂ ਕਰੂਰ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕਰੇ, ਨਾ ਕਿ ਕਲਪਨਾ, ਜਜ਼ਬਿਆਂ, ਵਲਵਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸੇਢੀ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਅੰਗ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ‘ਕੈਦ ਕਰੋ’ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪ੍ਰਾਕਿਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ/ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹੱਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ/ਹਕੂਮਤ/ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈਆਂ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਨੇ ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੇ ਤਨਜ਼ਾਂ ਕੱਸਦੇ
ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਨੇ ਗੁਸਤਾਖ਼ ਲੋਕ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਤੇ ਹੱਸਦੇ
ਇਹ ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕੈਦ ਕਰੇ, ਇਹ ਹੱਸਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦ ਕਰੇ
ਕੈਦ ਕਰੋ, ਕੈਦ ਕਰੋ। (10)

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ ਕਵਿਤਾ ‘ਰਾਵਣ ਹੀ ਰਾਵਣ’ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸੀ ਨੇਤਾਵਾਂ, ਮਿਲਾਵਟੀ ਲੋਕਾਂ, ਥਾਣਿਆਂ, ਕਚਹਿਰੀਆਂ, ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਲਾਂ ਮਰਵਾਉਣ, ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸਾਂ-ਕਿਤਾਬਾਂ-ਵਰਦੀਆਂ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ, ਬਲਾਤਕਾਰੀਆਂ, ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਦੌੜ, ਦੰਗਈਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਕੁਝ ਦੇਸੀ ਰਾਵਣ ਵਿਚਰ ਰਹੇ
ਜੋ
ਮਜ਼ਬੂਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ
ਪੈਸੇ ਮਾਰ
ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ
ਹਵਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ
ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾ
ਆਪਣੀ ਸੋਨ ਲੰਕਾ ਨੂੰ
ਹੋਰ ਰਹੇ ਚਮਕਾ
ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ
ਕਿਸੇ ਅਗਨ ਬਾਣ ਦਾ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। (17)

‘ਅੱਜ ਦੇ ਡਾਇਨਾਸੋਰ’ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦਾ ਅਖਾੜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੌਧਰ ਬਣੀ ਰਹੇ, ਕੁਰਸੀ ਬਚੀ ਰਹੇ। ਕਵੀ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਇਨਾਸੋਰਾਂ ਤੇ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਕੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ
ਕਿ
ਇਹਨਾਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ
‘ਡਾਇਨਾਸੋਰਾਂ’ ਦੇ ‘ਕਾਲੇ ਯੁਗ’ ਨੂੰ
ਭੂਤ ਕਾਲ ਦੀ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ
ਕਦੋਂ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ?
ਕਦੋਂ? (22)

‘ਅੱਜ ਦੇ ਬੇਦਾਵੀਏ’ (41-44) ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਛੇਹੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਦਾਵਾ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਭਾਗੋ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖਿਦਰਾਣੇ ਦੀ ਢਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮਗਤੀ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੂਝਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਤੇ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਟੁੱਟੀ ਗੰਢਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਵੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਪੋਲ ਖੋਲ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਕੇ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਲਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ‘ਸੋਚ ਦਾ ਫ਼ਰਕ’ (61-63) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸੀ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਆਗੂ ਵਿਚਲੇ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਰਾਜਸੀ ਨੇਤਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਹੇ ਲਾਉਂਦਾ, ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਆਗੂ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੂਰ ਕਰਨ, ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣ, ਅਮੀਰ ਗਰੀਬ ਦੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਭਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ‘ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ’ (64-66) ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਿਫ਼ਾਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹਾਦਰ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਖੱਜਲ ਖ਼ੁਆਰੀ ਦਾ ਮਾਰਮਿਕ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਨੇਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

‘ਮਾਨਸਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ’ (69-70) ਵਿੱਚ ਬੱਚੀਆਂ, ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਾਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ‘ਪਾਰੀ’ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ, ਅਧਿਆਪਕ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਪਾਠੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਪੀ ਤੇ ਗਲਤ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਕੇ, ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੁੜੀ/ਔਰਤ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਕੇ, ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਦੇ-ਅਰਬੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰਕੇ, ਪਤੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸਤ ਵੱਲੋਂ ਭਾਥੀ ਦੇ ਸੂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਵੀ ਨੇ ਤਨਜ਼ ਤੇ ਕਟਾਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ :

ਸ਼ਰਮ ਹਯਾ ਤਾਂ ਉਡ ਹੀ ਗਈ, ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਦਾ ਆਲਮ ਹੈ
ਮੇਲਾ ਨੰਗੇ ਜਿਸਮਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਸ਼ਰੇਆਮ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
(12)
ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਕਵਾਨਾਂ ਦੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਲੰਗਰ
ਵੀਹ ਦਮੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਲੰਗਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਕਿਤੇ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਵੇ।
(26)
ਨਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏਂ
ਇਹ ਪਾਣੀ ਪੀ ਪੀ ਮਰਦੇ ਜੋ ਕਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਤੌਂਕਿਆ ਕਰ।
(33)
ਧਰਮ ਦੀ ਹੱਟੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਜੋ, ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਕਰਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ
ਵਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਡੋਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਰ ਗਏ।
(48)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕਵੀ ਨੇ ਤਿੱਖਾ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਸ਼ਤਰ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਾਜਕ ਗੰਧਲੇਪਣ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਕਵੀ ਬਹੁਤ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਹੈ। ਕਵੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੇ ਚੌਗਿਰਦੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਨੀਬ ਨਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਤਰੁਟੀਆਂ ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ/ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਵਿ-ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਸਵਾਗਤ ਹੈ!

ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤਰਸਯੋਗ-ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਰੱਤੇਕੇ

ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਡੰਗਰ ਬੰਨਣ ਲੱਗ ਗਏ

ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਉੱਥੋਂ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਆਉ

ਸੰਗਰੂਰ 19 ਜਨਵਰੀ : ਸਾਡੇ ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤਰਸਯੋਗ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦਾ ਪਿੰਡ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹੈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਡੰਗਰ ਬੰਨਣ ਲੱਗ ਗਏ। ਇੰਨਾਂ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਮਲੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਉੱਥੇ ਜੀਭ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੱਟ ਵੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਸੱਟ ਦੀ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਟਾਂਕੇ ਲਗਾਉਣੇ ਪੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਰੈਫਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗਰੂਰ। ਸੰਗਰੂਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਟਾਫ ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਐਸ.ਐਮ.ਓ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਉੱਥੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਵੀ ਕਰਣ? ਉਹ ਆਪਦੇ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਲਾਜ ਕਰਣ ਦੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਮਰੀਜ਼ ਕੋਈ ਜਿਆਦਾ ਸੀਰੀਅਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਜਬੂਰਨ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਭੇਂਟ ਚੜ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ ਪਰ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਸਟਾਫ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾਕਾਮ ਸਿਸਟਮ ਖਿਲਾਫ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਨ ਖੁੱਲ ਜਾਣ। ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਟਾਫ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਕਿ ਫਾਇਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਟਾਫ ਵੀ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸਮੇਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਢੋਲ ਇੱਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਮਜ਼ੂਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕੀ ਆਕਸੀਜਨ ਢੋਲ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸਟਾਫ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਕੁ ਸਟਾਫ ਹੈ ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪਾਉਂਦੀ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਵਿਚਾਰਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਬਚੇਗਾ? ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਤਰਸਯੋਗ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਲਿਫਟ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਬਣੀ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਫੇਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦਾ ਐਮ.ਐਲ.ਏ ਵੀ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਆਮ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਜਿੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਐਮ.ਪੀ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਖੁਦ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਦੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਆਪਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ 300 ਰੁਪਏ ਪਰਚੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦੀ। ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਇਹ ਗੱਲ ਕੌੜੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਸੱਚੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਲੀਡਰ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੀਬੀ ਪਰਨੀਤ ਕੌਰ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਤੇ ਪਟਿਆਲੇ ਦੇ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਵੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲੀਡਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਵੀਰੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਮਰੀਜ਼ ਆ ਜਾਵੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਦਿਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਵਿਧਾ ਹੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਰਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਉੱਥੋਂ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਆਉ। ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਹਾਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਬਣਾਵੇ, ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਸਟਾਫ ਪੂਰਾ ਕਰੇ, ਨਵੇਂ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹਾਂਸਲ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਧਰਨਿਆਂ ਤੇ ਬਹਿੰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਮਨ ਅਰੋੜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਹੁਣ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਐਮ.ਐਲ.ਏ ਵੀ ਹਨ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਵੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਲੋਂ-ਸਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨ।

ਚਾਇਨਾ ਡੋਰ ਦਾ ਕਹਿਰ ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਸ਼ਹਿਰ-ਸ਼ਹਿਰ

ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ

ਸਾਡੇ ਤਿੱਥ ਤਿਉਹਾਰ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਖੇੜੇ ਸਾਂਝੇ

ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਤੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸਿਆਣੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਗਿਆਨ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੰਡਿਆ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”ਪਰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਲਾਤ ਇਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ,“ਕੋਈ ਮਰੇ, ਕੋਈ ਜੀਵੇ, ਸੁਥਰਾ ਘੋਲ ਪਤਾਸੇ ਪੀਵੇ।” ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਥੋਂ ਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਦੁੱਖ ਵੰਡਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਕੇ ਅਕਲ ਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਤਿੱਥ ਤਿਉਹਾਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੱਥਰ ਵਿਛਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹਾਲੇ ਦੂਰ ਹੈ ਪਰ ਗਲ਼ੀ ਮੁਹੱਲਿਆਂ, ਛੱਤਾਂ ਬਨੇਰਿਆਂ,ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਮੌਤ ਮੌਤ ਸ਼ਰੇਆਮ ਘੁੰਮ ਰਹੀ। ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਤੇ ਸ਼ੌਂਕ ਪੁਗਾਉਣਾ ਮੁੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ,ਗੋ ਇੰਡੀਆ ਗੋ,ਫਾਈਟਰ,ਮੋਨੋਕਾਈਟ,, ਮੋਨੋ ਫਿਲ,, ਮੋਨੋਗੋਲਡ,ਗੋਲਡ ਵਰਗੀਆਂ ਜਾਨ ਲੇਵਾ ਡੋਰਾਂ ਆਮ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧੜੱਲੇ ਨਾਲ ਵਿਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜੁੱਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਬੋਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਛਾਪੇ ਦੌਰਾਨ ਫੜੀ ਡੋਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੀ ਬਾਹਰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਕਸ਼ਕ ਹੀ ਭਖਸਕ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਵੇ ਕਿ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁੱਤੀ ਚੇਰਾਂ ਨਾਲ ਰਲ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ।ਜੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦ ਸਿੱਕਿਆਂ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੋਜ਼ ਮਾਂਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਅਜ਼ਾਈਂ ਮੌਤ ਸ਼ਰੇਆਮ ਜਾਨ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹਨ।ਲੋੜ ਹੈ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖੀਏ । ਸਕੂਲਾਂ,ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁੱਕੜ ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ।ਜੇ ਵੀ ਡੋਰਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗਰਾਫੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਕਿਉਂਕਿ,“ ਨਾ ਰਹੇਗਾ ਥਾਂਸ ਨਾ ਵੱਜੇਗੀ ਥਾਂਸੂਰੀ।”

ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਮਾਰਾਂ

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਭੇੜੇ,

ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਮਾਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਗੋੜੇ?

ਚਾਚੇ, ਤਾਏ,ਮਾਮੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੇ,
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੁੱਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ।

ਜੋ ਤੁਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੱਡਦੇ ਨੀ ਦਿਲ,
ਪਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਰੇ, ਲੱਗਦੇ ਥੋੜੇ।

ਉਸ ਵਰਗਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਕੋਈ ਯਾਰੇ,
ਜੋ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੋੜੇ।

ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਰੱਜ ਕੇ ਯਾਰੇ,
ਜੇ ਲਿਆਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਖੋੜੇ।

ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਨਾ ਥੱਕੇ,
ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਖਾਧੇ ਜੇਜੋਂ ਦੇ ਪੇੜੇ।

ਹੁਣ ਪੁੱਤਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਨਾ ਰਿਹਾ ਮਾਂ-ਪਿਉ ਵਿਚ,
ਪੈਸੇ ਲਈ ਉਹ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ।

